

TERESA HORODYŃSKA-ROSTWOROWSKA

Teresa Rostworowska z domu Horodyńska urodziła się 1921 roku na Pokuciu . Dzieciństwo spędziła w majątku Piadyki , niedaleko Kołomyi, bywając częstym gościem w Kniażu, gnieździe rodzinnym matki.

W wyniku napaści Związku Sowieckiego na południowoschodnią Polskę w 1939 r. jej rodzina ulega rozproszeniu. Ojciec z bratem opuszczają kraj i razem z wycofującą się armią, udają się do Bukaresztu, nawiązując kontakt z polskim ruchem oporu. Osiemnastoletnia Teresa wraz z matką pozostają na Wschodzie w coraz to trudniejszych okolicznościach okupacji sowieckiej. Podczas próby przekraczania granicy polsko-rumuńskiej , aby dołączyć do rodziny w Rumunii, zostają schwytane i aresztowane. Wyrokiem władz radzieckich skazane za zdradę stanu, otrzymują wyrok pięciu lat pobytu w obozie pracy na Syberii. Po dwóch latach więzienia w 1941 roku, na mocy porozumienia między Związkiem Radzieckim , a polskimi władzami na uchodźstwie, zaciągają się do polskiej sekcji wojska, Pomocniczej Służby Kobiet, organizowanej przez Brytyjczyków. Zostają wysłane do Iranu. Potem do Palestyny i Egiptu.

W 1943 Pomocnicza Służba Kobiet zostaje przeniesiona do Szkocji, gdzie w Edynburgu Teresa rozpoczyna studia ekonomiczne. W czasie desantu w Arnhem w 1944 r ginie jej starszy brat Bogusław. Już po zakończeniu wojny ojciec Teresy zostaje zatrzymany przez radzieckie władze w Czerniowcach i mimo prób ocalenia go od aresztowania, ślad po nim ginie aż do 1960 r., kiedy Teresa otrzymuje list od współwięźnia informacją, że w 1956 roku, ojciec zmarł w radzieckim obozie.

W 1945 Teresa poślubia Jana Rostworowskiego, poetę, który pracuje jako korespondent wojenny w Londynie. Rodzą się dzieci: Bogusław i Barbara. W 1948 r. umiera matka, Jadwiga Horodyńska z domu Jaruzelska. Teresa kontynuuje studia uniwersyteckie. Rodzina przeprowadza się do Lancaster. Wraz z mężem prowadzą sklep, specjalizujący się w egzotycznych delikatesach. Teresa uczy języków w ośrodku edukacji dorosłych i miejscowych szkołach. Pisze poezje. Jan kontynuuje działalność literacką.

W 1973 wracają z mężem do Krakowa. Po dwóch latach choroby Jan umiera. Syn Bogusław pozostaje w Krakowie, a Teresa wraca do Anglii. Zamieszkuje w Londynie z córką. Zaczyna malować.

W poszukiwaniu artystycznych inspiracji w 1977 wyjeżdża do Carrary i spędza we Włoszech sześć lat, podróżując, malując i pisząc. W 1980 w warszawskim Czytelniku zostaje wydany jej debiut poetycki „Karty na stół”.

Od 1990 zamieszkuje w Londynie. Uczęszcza do wielu college na warsztaty malarskie. Jej obrazy prezentowane są na kilku wystawach grupowych i indywidualnych w Londynie. Pracuje jako tłumacz kilku języków aż do 90 roku życia. Maluje z własnej potrzeby ekspresji poszukiwań artystycznych i filozoficznych.

W 1999 wraz z dziećmi i bliskimi krewnymi w ramach wyprawy do rodzinnych gniazd po raz pierwszy od wybuchu wojny odwiedza rodzinne Piadyki i Kniaże.

Jej ostatnie obrazy powstają w 2010 roku